

วารสารบริหารธุรกิจเทคโนโลยีมหานคร

MUT Journal of Business Administration

ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2554)

Volume 8 Number 2 (July – December 2011)

การวิเคราะห์หาทฤษฎีเชิงประจักษ์ ว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่าง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำและการลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศ⁺

An Empirical Discourse Analysis on Correlations between the Minimum Wages and Domestic Private Investment

กิตติศักดิ์ เจิมสิทธิประเสริฐ Kittisak Jemsittiparsert^{1,*}, ธนพร ศรียาภู Thanaporn Sriyakul²

ชยงการ ภมรมาต Chayongkan Pamornmast³

¹ นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร

² นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร
และอาจารย์ประจำ สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร

³ Ph.D, หัวหน้าสาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์หาทฤษฎีในเชิงประจักษ์ ว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่าง
อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ และการลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของข้อวิพากษ์วิจารณ์ โดยผู้

* E-mail address: finn_ramon@hotmail.com

+ บทความวิจัยนำเสนอใน การประชุมวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 12 เรื่อง “โลกเล็กลงแต่ความ
แตกต่างมากขึ้น: รัฐศาสตร์ให้คำตอบอะไร?” โดย คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วันที่ 8-9
ธันวาคม พ.ศ. 2554 ณ โรงแรมเซ็นทารา ดวตวัน จังหวัดเชียงใหม่

ระยะที่ 2 ของบทความวิจัย เรื่อง “ข้อเสนอเชิงประจักษ์ว่าด้วย อำนาจ ความรู้ และความจริง ของความสัมพันธ์ระหว่าง
อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม และการส่งออก” นำเสนอใน การประชุมวิชาการ
ระดับชาติ ครั้งที่ 7 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วันที่ 17-
18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2554 ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร.สมเกียรติ วันทะนะ รองศาสตราจารย์ประจำ ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และ คุณพริมา ดำริธรรมนิจ นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการ ประจำคณะผู้แทน
ถาวรไทย ประจำองค์การการค้าโลก ณ นครเจนีวา กระทรวงพาณิชย์ สำหรับข้อมูล คำแนะนำ ตลอดจนความช่วยเหลืออัน
เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

มีอำนาจหน้าที่ จากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภายหลังการประกาศนโยบายประกันรายได้อัตราค่าจ้างขั้นต่ำของผู้ใช้แรงงานอยู่ที่ 300 บาทต่อวัน ของพรรคเพื่อไทย ด้วยวิธีวิทยาเชิงปริมาณขั้นสูง โดยนำข้อมูลอนุกรมเวลาของ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ การนำเข้าสินค้าทุน และปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ มาวิเคราะห์ด้วยสถิติขั้นสูง การวิเคราะห์ถดถอย และการทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวด้วยวิธีของโจฮานเซน

ด้วยการวิเคราะห์ถดถอย พบว่า อัตราค่าจ้างขั้นต่ำมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ทั้งกับการนำเข้าสินค้าทุน และปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ ขณะที่การทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวด้วยวิธีของโจฮานเซน กลับชี้ว่า ล้วนแล้วแต่ไม่มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวใดๆ ต่อกัน

ภายใต้สถานะผู้มีอำนาจหน้าที่ การกล่าวอ้างว่าการขึ้นของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ จะส่งผลกระทบต่อการลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศ จึงมิใช่การบกพร่องโดยสุจริต แต่เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งของกระบวนการการต่อสู้เชิงวาทกรรม ว่าด้วยความไม่เป็นธรรมทางเศรษฐกิจ และการกดขี่ทางชนชั้น อันเป็นรากเหง้าของปัญหาเชิงโครงสร้าง ที่ยังคงดำรงอยู่ในสังคมไทย

คำสำคัญ: การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงประจักษ์, อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ, การลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศ

ABSTRACT

This research has an objective to empirically analyze on the discourse about correlations between the minimum wage and domestic private investment, which has been criticized severely by the authorities from both the public and private sectors, especially since the Pua Thai Party's policy announcement on the guarantee of labors' minimum wage at 300 baht per day. The research employs an advanced quantitative methodology, analyzing time-series data of the minimum wage, import of capital goods and domestic machinery sales by advanced statistical methods, regression analysis and the Johansen Cointegration Test.

The regression analysis reveals that the minimum wage correlates in the same direction with both imports of capital goods and domestic machinery sales, whereas when applied the Johansen Cointegration Test, the findings surprisingly indicate that they do not possess any cointegration.

Under the superior status of the authorities, the claim that the minimum wage increase will affect the domestic private investment is not a good-faith mistake but an effort of discourse fights on the economic unfairness and social-class discrimination, which is still the root of Thailand's important structural problems.

Keyword: Empirical Discourse Analysis, Minimum Wages, Domestic Private Investment

บทนำ

ว่าด้วย “วาทกรรม” และ “การวิเคราะห์วาทกรรม”

“วาทกรรม” เป็นศัพท์เฉพาะทางสังคมศาสตร์มนุษยศาสตร์ที่ สมเกียรติ วันทะนะ แปลมาจาก “Discourse” ตามแนวความคิดของ มิเชล ฟูโกต์ (Michel Foucault) ตั้งแต่เมื่อกว่า 20 ปีที่ผ่านมา (นครินทร์ เมฆไตรรัตน์, 2532: 15) ก่อนที่ความเข้าใจเกี่ยวกับ “ตัวบท” และ “ความจริง” ทางสังคม ที่ถูกประกอบสร้างและธำรงรักษาไว้ด้วยภาษา (Alvesson and Kärreman, 2000: 1126) ตามแนวความคิดที่กระจัดกระจายอยู่ในบรรดาผลงานของ ฟูโกต์ จะได้รับการสรุปและเผยแพร่อย่างกว้างขวาง ในแวดวงวิชาการไทย ผ่านข้อเขียนของ ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร (2549: 19-20) ในฐานะ ระบบและกระบวนการในการสร้าง/ผลิต เอกลักษณ์และความหมาย ให้กับสรรพสิ่งต่างๆ ในสังคมที่ห่อหุ้มเราอยู่ ไม่ว่าจะเป็นความรู้ ความจริง อำนาจ หรือตัวตนของเราเอง รวมถึง ตรึงสิ่งที่เราสร้างขึ้นให้ดำรงอยู่ และเป็นที่ยอมรับของสังคมในวงกว้าง จนกลายสภาพเป็น “วาทกรรมหลัก”

ด้วยการใช้ “อำนาจ” ที่ผ่านการขัดเกลา/ชักฟอกจนขาวสะอาด ในรูปของ “ความรู้/ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน” อาทิ วิทยาศาสตร์ แพทย์ศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ ผ่านกฎเกณฑ์และจารีตปฏิบัติ ของบรรดา “ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้มีอำนาจหน้าที่” ทั้งหมด ในรูปของ “วาทกรรมวิชาการ” ว่าด้วยเรื่องนั้นๆ ในฐานะป้ายหรือฉลาก ที่ติดให้กับ “สถานการณ์ที่สลับซับซ้อน ของการต่อสู้ช่วงชิงเชิงยุทธศาสตร์ในสังคม” (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2549: 25-26) เพื่อยัดเยียด/ทำให้ทรศนะหนึ่งๆ ที่มีใช้สัจธรรม กลายสภาพเป็น “ความรู้” และ “ความจริง” ขึ้นมา

ในฐานะแนวทางการสอบสวนเชิงวิพากษ์ วาทกรรมกลายมาเป็นสิ่งที่ได้รับความนิยมขยายตัวครอบคลุมสาขาวิชาต่างๆ ภายในระยะเวลาเพียง 2 ทศวรรษ นับจากการสิ้นไปของ ฟูโกต์ (Vighi and Feldner, 2007: 141) ในความหมายที่แตกต่างหลากหลาย จนบ่อยครั้งที่ปราศจากการนิยาม มีเพียงการทักท้วงเอาอย่างง่าย ๆ เช่นเดียวกันกับ “การวิเคราะห์วาทกรรม” (Cheek, 2004: 1141) ที่โดยสาระสำคัญ เป็นการศึกษาและสืบค้นถึงกระบวนการ ขั้นตอน ลำดับเหตุการณ์ และรายละเอียดต่างๆ ในการสร้างเอกลักษณ์และความหมายให้กับสรรพสิ่งที่ห่อหุ้มเราอยู่ในสังคมในรูปของวาทกรรม ตลอดจนภาคปฏิบัติและการผลกระทบของวาทกรรมว่าด้วยเรื่องนั้นๆ (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2549: 27-28)

พัฒนาการจากมานุษยวิทยา ในต้นคริสต์ทศวรรษที่ 1960 สู่จิตวิทยา ในต้นคริสต์ทศวรรษที่ 1970 (Van Dijk, 2007) การวิเคราะห์วาทกรรมล้วนแล้วแต่มีความเกี่ยวพันอยู่กับการศึกษาและการวิเคราะห์การใช้ภาษา ด้วยวิธีวิทยาเชิงคุณภาพ (Hodge, Kuper and Reeves, 2008) อันเป็นข้อที่ถูกตั้งคำถามอย่างกว้างขวาง เกี่ยวกับความหละหลวมในทางสมเหตุสมผลอย่างวิทยาศาสตร์ (Freshwater, Cahill, Walsh and Muncney, 2010: 502) เพื่ออธิบายโครงสร้างทางภาษา หน้าที่ของตัว

บท และเปิดเผยให้เห็นความสัมพันธ์ของการใช้ตัวบทกับบริบททางสังคม (Stillar, 1998: 14) เป็นสำคัญ ยิ่งไปกว่าการพิสูจน์ความจริงเท็จ (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2549: 29)

วาทกรรมว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่าง “อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ” กับ “การลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศ”

กระแสการวิพากษ์วิจารณ์ต่อนโยบาย ประกันรายได้อัตราค่าจ้างขั้นต่ำของผู้ใช้แรงงานอยู่ที่ 300 บาทต่อวัน ของพรรคเพื่อไทย นับแต่การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งทั่วไป เมื่อวันอาทิตย์ที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ก่อนที่จักถูกบรรจุไว้ในคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ต่อร์ฐสภา เมื่อวันอังคารที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2554 ประเพณีนโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก เรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบัน โดยผู้มีอำนาจหน้าที่จากภาคส่วนต่างๆ ทั้งรัฐและเอกชน ว่าจะส่งผลกระทบในทางลบต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการลงทุน (โพสต์ทูเดย์, 2554) และการส่งออก (มติชน, 2554: 17)

ผลงานวิจัยที่ผ่านมา เรื่อง “ข้อเสนอเชิงประจักษ์ว่าด้วย อำนาจ ความรู้ และความจริง ของความสัมพันธ์ระหว่างอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม และการส่งออก” (กิตติศักดิ์ เจมิสิทธิประเสริฐ, ธนพร ศรียากุล และ ชยงการ ภมรมาศ, 2554) ได้พิสูจน์ให้เห็นจริงด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ไปส่วนหนึ่งแล้วว่า ขณะที่อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ไม่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ยังมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการส่งออก ในลักษณะเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน การตัดสินใจที่จะปฏิบัติตามนโยบายที่หาเสียงไว้นี้ จึงมีอาจส่งผลกระทบในทางลบต่อทั้งการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม และการส่งออกได้

ยังเหลืออีกแต่ “การลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศ” ที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ อาทิ ธนิต โสรัตน์ (2554: 4) รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และ อาทิตย์ วุฒิเคโร (ประชาชาติธุรกิจ, 2554) อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม ยืนยันหนักแน่นเช่นเดียวกันว่า จะเกิดการชะลอตัว จนอาจรุนแรงถึงขั้นปิดกิจการ สอดรับกับรายงานของสื่อ ที่อ้างถึงข้อมูลจากแหล่งข่าวในกระทรวงอุตสาหกรรม ว่าเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2554 มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ จากกรมโรงงานอุตสาหกรรม เพียง 4 ราย มูลค่าลงทุนรวม 209 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ถึงร้อยละ 1,476 หรือประมาณ 14 เท่าตัว ต่ำที่สุดในประวัติศาสตร์ ต่ำเสียยิ่งกว่าช่วงวิกฤตเศรษฐกิจโลก เดือนเมษายน พ.ศ. 2552 ที่ยังคงมีมูลค่ารวมกว่า 4,000 ล้านบาท (ไทยโพสต์, 2554)

วัตถุประสงค์

การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงประจักษ์ ว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ และการลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศ” จึงได้รับการจัดทำขึ้น เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์

ระหว่างอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ กับการลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศ ผ่านเครื่องชี้วัด 2 รายการ^{**} ได้แก่ การนำเข้าสินค้าทุน และปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ อันจะทำให้ทราบต่อไปว่า วาทกรรมที่ถูกผลิตขึ้นโดยผู้มีอำนาจหน้าที่ดังกล่าว เป็นความจริงอย่างสัมบูรณ์ หรือทฤษฎีอันน่าเคลือบแคลง ที่พยายามยัดเยียดให้มีสถานะสูงส่ง กล่าวคือ ความรู้ ตลอดจน ความจริง เท่านั้น

ระเบียบวิธีวิจัย

ข้อมูลและตัวแปร

คณะผู้วิจัยเลือกใช้ข้อมูลอนุกรมเวลา (Time Series Data) ที่ถูกรวบรวมไว้แล้วอย่างเปิดเผย และเป็นระบบ ได้รับความเชื่อถือ รวมถึงถูกนำไปอ้างอิงเป็นการทั่วไป จากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จำนวนทั้งสิ้น 136 เดือน ตั้งแต่ เดือนมกราคม พ.ศ. 2543 ถึง เดือนเมษายน พ.ศ. 2554 ของตัวแปรดังต่อไปนี้

1. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (Wage) โดยเลือกใช้อัตราค่าจ้างขั้นต่ำของกรุงเทพมหานคร จากกระทรวงแรงงาน (2554) ณ ที่นี้กำหนดให้เป็นตัวแปรอิสระ ของการนำเข้าสินค้าทุน และปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ
2. การนำเข้าสินค้าทุน (Capitalimport) ณ ราคาคงที่ปี 2543 ในฐานะเครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศ จาก ธนาคารแห่งประเทศไทย (2554) ณ ที่นี้กำหนดให้เป็นตัวแปรตาม ของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ
3. ปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ (Equipment) ณ ราคาคงที่ปี 2543 ในฐานะอีกหนึ่งเครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศ จาก ธนาคารแห่งประเทศไทย (2554) ณ ที่นี้กำหนดให้เป็นตัวแปรตาม ของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

การวิเคราะห์ข้อมูล

“การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงประจักษ์” (Empirical Discourse Analysis: EDA) ถูกนำมาใช้สำหรับการวิเคราะห์ และเปิดเผยให้เห็นอย่างชัดแจ้งถึง “กลองด่า” ที่ถูกกละเลยมายาวนานตลอดศตวรรษที่ 20 ด้วยเหตุแห่งข้อถกเถียงเกี่ยวกับปรัชญาว่าด้วย “ความจริง” กล่าวคือ ความจริงว่าด้วยความ (ไม่) ต่อเนื่องของตรรกะ/รอยแยกของวาทกรรม มากกว่าที่จะเป็น โครงสร้าง ยุทธศาสตร์ และกระบวนการ (Van Dijk, n.d.) ในการผลิต (ซ้ำ) วาทกรรมครอบงำสังคม ด้วยวิธีวิทยาเชิงปริมาณขั้นสูง การวิเคราะห์ถดถอย (Regression Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และการทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวด้วยวิธีของโจฮานเซน (Johansen Cointegration Test; Johansen,

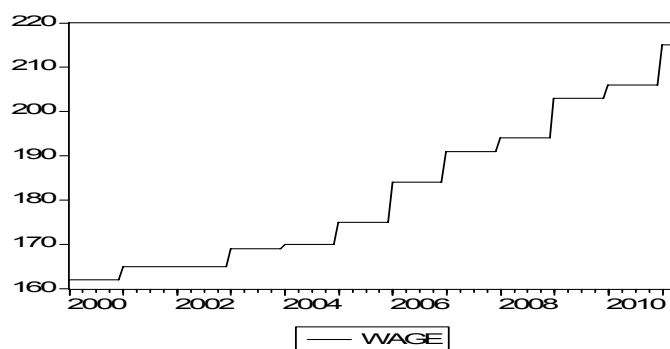
^{**} จากทั้งสิ้น 8 รายการ ประกอบด้วย ปริมาณการจำหน่ายปูนซีเมนต์ในประเทศ, ปริมาณการจำหน่ายรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ในประเทศ, การนำเข้าสินค้าทุน, มูลค่าการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ, พื้นที่รับอนุญาตก่อสร้างในเขตเทศบาล, โรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ตั้งจากกระทรวงอุตสาหกรรม, เงินทุนจดทะเบียนธุรกิจที่กระทรวงพาณิชย์ และการส่งเสริมลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

1988, 1991) เพื่อทดสอบว่าความสัมพันธ์ที่อาจพบ ว่ามีความสัมพันธ์เชิงดูลยภาพในระยะยาวระหว่างกันหรือไม่ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สรุปและอภิปรายผล

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

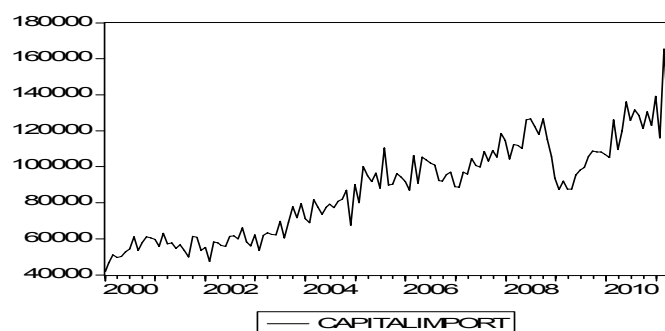
ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลอนุกรมเวลาของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ พบว่า ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2543 อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ อยู่ที่ 162 บาทต่อวัน และค่อยๆ ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉลี่ยเดือนละ 0.40 บาท กระทั่งสูงสุดที่ 215 บาทต่อวัน ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2554

รูปที่ 1: อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

การนำเข้าสินค้าทุน

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลอนุกรมเวลาของการนำเข้าสินค้าทุน พบว่า ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2543 การนำเข้าสินค้าทุน มีมูลค่าอยู่ที่ 41,844.34 ล้านบาท และค่อยๆ ปรับตัวสูงขึ้นสลับกับลดลงบ้าง แต่เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่ามูลค่ามีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น โดยเฉลี่ยเดือนละ 604.94 ล้านบาท กระทั่งสูงสุดที่ 165,391.17 ล้านบาท เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2554

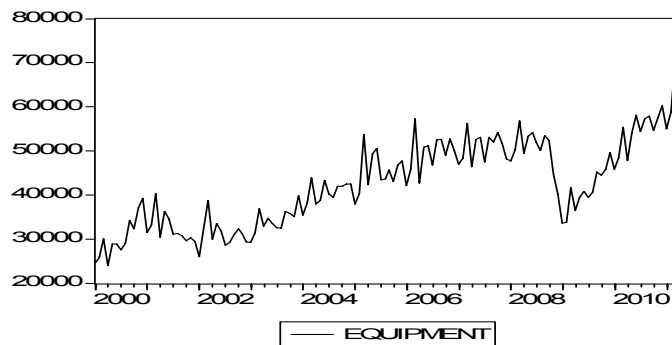

รูปที่ 2: การนำเข้าสินค้าทุน

กิตติศักดิ์ เจริญทรัพย์ประเสริฐ, ธนพร ศรียากุล และ ชยงการ ภมรมาศ

ปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลอนุกรมเวลาของปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ พบว่า ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2543 ปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ มีมูลค่าอยู่ที่ 24,689.62 ล้านบาท และค่อยๆ ปรับตัวสูงขึ้นสลับกับลดลงบ้าง แต่เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่ามูลค่ามีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นเช่นเดียวกัน โดยเฉลี่ยเดือนละ 200.64 ล้านบาท มูลค่าต่ำสุดที่ 24,019.98 ล้านบาท เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2543 และสูงสุดเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2554 ที่ 71,485.62 ล้านบาท

รูปที่ 3: ปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ

ความสัมพันธ์ระหว่าง อัตราค่าจ้างขึ้นต่ำกับการนำเข้าสินค้าทุน

ในขั้นต้น ด้วยการวิเคราะห์หาค่าคงที่ พบว่า อัตราค่าจ้างขึ้นต่ำกับการนำเข้าสินค้าทุน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01 ในทิศทางเดียวกัน โดยที่การเปลี่ยนแปลงของอัตราค่าจ้างขึ้นต่ำทุกๆ 1 บาท จะส่งผลให้การนำเข้าสินค้าทุนเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน 1,411.12 ล้านบาท ทั้งนี้ อัตราค่าจ้างขึ้นต่ำ ยังเป็นตัวแปรที่สามารถอธิบายการนำเข้าสินค้าทุน ได้สูงถึงร้อยละ 78.51

ตารางที่ 1: การวิเคราะห์หาค่าคงที่ อัตราค่าจ้างขึ้นต่ำกับการนำเข้าสินค้าทุน

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-168990.3	21425.23	-7.887444	0.0000
WAGE	1411.116	121.6400	11.60076	0.0000
R-squared	0.785103	Prob(F-statistic)		0.000000
Newey-West HAC Standard Errors & Covariance (lag truncation=4)				

ความสัมพันธ์ระหว่าง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ

ตารางที่ 2 ชี้ให้เห็นว่า อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01 ในทิศทางเดียวกัน โดยที่การเปลี่ยนแปลงของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำทุกๆ 1 บาท จะส่งผลให้ปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน 457.41 ล้านบาท โดยที่อัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นตัวแปรซึ่งสามารถอธิบายปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ ได้ร้อยละ 58.14

ตารางที่ 2: การวิเคราะห์ถดถอย อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-40618.37	11691.45	-3.474193	0.0007
WAGE	457.4104	66.69178	6.858572	0.0000
R-squared	0.581420	Prob(F-statistic)		0.000000
Newey-West HAC Standard Errors & Covariance (lag truncation=4)				

สรุปแต่เพียงขั้นนี้ ว่าทฤษฎีว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่าง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับการลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศ ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นจากผู้มีอำนาจหน้าที่ทั้งหลาย จึงมีสถานะเป็นความจริงอย่างสมบูรณ์ การนำนโยบายประกันรายได้อัตราค่าจ้างขั้นต่ำของผู้ใช้แรงงานอยู่ที่ 300 บาทต่อวันของพรรคเพื่อไทย มาปฏิบัติ ย่อมส่งผลกระทบต่อการลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อย่างหลีกเลี่ยงมิได้

หากแต่ความสัมพันธ์ที่พบอย่างสามัญสำนึก อันเกิดจากการจงใจใช้ข้อมูลอนุกรมที่ไม่มีความนิ่ง (Non-Stationary Series) มาวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ถดถอย อาจเป็นเพียงความสัมพันธ์ลวง (Box and Jenkins, 1976) ซึ่งต้องอาศัยการทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว มาทดสอบซ้ำอีกครั้ง

ความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวระหว่าง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับการนำเข้าสินค้าทุน

ด้วยการทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวด้วยวิธีของโจฮานเซน ชี้ให้เห็นว่า อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับการนำเข้าสินค้าทุน ไม่มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวต่อกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ ความสัมพันธ์ที่พบในขั้นการวิเคราะห์ถดถอย ระหว่างตัวแปรทั้ง 2 แท้ที่จริงเป็นเพียงความสัมพันธ์ลวง เท่านั้น

ตารางที่ 3: การทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวด้วยวิธีของโจฮานเซน อัตราค่าจ้าง ขึ้นต่ำกับการนำเข้าสินค้าทุน

Hypothesized		Trace	5 Percent	1 Percent
No. of CE(s)	Eigenvalue	Statistic	Critical Value	Critical Value
None	0.088687	12.16587	14.07	18.63
At most 1	0.021600	2.860673	3.76	6.65

*(**) denotes rejection of the hypothesis at the 5%(1%) level

Trace test indicates no cointegration at both 5% and 1% levels

ความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวระหว่าง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ

ตารางที่ 4 ชี้ให้เห็นว่า เช่นเดียวกับการนำเข้าสินค้าทุน ปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ ก็ไม่มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ความสัมพันธ์ที่พบในขั้นการวิเคราะห์ถดถอย แท้ที่จริงจึงเป็นเพียงความสัมพันธ์ลวง

ตารางที่ 4: การทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวด้วยวิธีของโจฮานเซน อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ กับปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ

Hypothesized		Trace	5 Percent	1 Percent
No. of CE(s)	Eigenvalue	Statistic	Critical Value	Critical Value
None	0.058845	7.944835	14.07	18.63
At most 1	0.009453	1.244179	3.76	6.65

*(**) denotes rejection of the hypothesis at the 5%(1%) level

Trace test indicates no cointegration at both 5% and 1% levels

ด้วยวิธีวิทยาเชิงปริมาณขั้นสูง แสดงให้เห็นว่า อัตราค่าจ้างขั้นต่ำไม่มีความสัมพันธ์ทั้งกับการนำเข้าสินค้าทุน และปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ภายในประเทศ หรือก็คือ ไม่มีความสัมพันธ์กับ การลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศ

กล่าวโดยสรุป วาทกรรม หรือทฤษฎีที่ว่าด้วยอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ที่ถูกประกอบสร้าง และเชื่อมโยงเข้ากับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ด้านการลงทุนในส่วนของภาคเอกชนภายในประเทศ ในลักษณะแปรผกผันเช่นนี้ นอกจากจะแสดงให้เห็นถึงประเด็นผิวเผิน อาทิ ความบกพร่องอย่างยิ่งของผู้มีอำนาจหน้าที่ในภาครัฐ รวมถึงการยกเมฆเพื่อผลประโยชน์ส่วนตนของภาคเอกชนแล้ว

นี่ยังเป็นตัวอย่างหนึ่งของความพยายามในการสถาปนา และปลูกฝังความเชื่อ ต่อความชอบธรรมของผู้มีอำนาจหน้าที่ (Weber, 1977: 325) ผ่านภาษา ในฐานะเครื่องมืออันทรงประสิทธิภาพ (Van Leeuwen, 2008: 105) รวมถึงการผลิต (ซ้ำ) วาทกรรม เพื่อการครอบงำ เอารัดเอาเปรียบทางเศรษฐกิจ

ตลอดจนการกดขี่ทางชนชั้น อันเป็นรากเหง้าของปัญหาเชิงโครงสร้างที่สำคัญ และยังคงดำรงอยู่ของประเทศไทย ด้วยการอาศัยอำนาจหน้าที่ ในการทำให้ทรงสนะของตน กลายสภาพเป็นความรู้ และความจริง ในท้ายที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ด้วยการวิเคราะห์วาทกรรมเชิงประจักษ์ ผ่านชุดข้อมูลตัวเลขที่มีความเป็นวัตถุวิสัย และเครื่องมือทางสถิติที่มีความแน่นอนในทางสมเหตุสมผลอย่างวิทยาศาสตร์ แม้คำตอบที่ได้รับจะมีข้อค้นพบปลายทางอย่างหนึ่งที่วิเคราะห์วาทกรรมในกระบวนทัศน์เดิมให้ความสนใจ หากแต่ด้วยแนวทางการวิเคราะห์วาทกรรมชนิดใหม่นี้ กลับสามารถเติมเต็มช่องโหว่แห่งการวิพากษ์วิจารณ์ และเปิดเผยให้เห็นในเชิงประจักษ์ ถึงความไม่ต่อเนื่องของตรรกะ ตลอดจนรอยแยกของวาทกรรม อันเป็นต้นทางที่ขัดแย้งแห่งการสอบสวนเชิงวิพากษ์ ต่อบรรดาตัวบทที่ถูกผลิต (ซ้ำแล้วซ้ำเล่า) โดยผู้มีอำนาจหน้าที่ จนกลายไปเป็นสิ่งคุ้นชิน ถูกมองข้าม รวมถึงยอมรับกันในสังคมโดยปราศจากการตั้งคำถาม ตลอดจนการตรวจสอบ แตกต่างจากที่เคยเป็นมาโดยสิ้นเชิง

ด้วยการนำไปประยุกต์ใช้ให้กว้างขวาง ในฐานะเครื่องมือสำหรับการตรวจสอบ พร้อมๆ กันกับการป้องปรามกระบวนการผลิต (ซ้ำ) วาทกรรม ในลักษณะเช่นเดียวกันนี้ แนวทางการวิเคราะห์ซึ่งยังคงอยู่ในห้วงเวลาของการเริ่มต้น ก็น่าที่จะได้รับการพัฒนาให้มีความแหลมคมมากยิ่งขึ้น ต่อไป

รายการอ้างอิง

กระทรวงแรงงาน. 2554. ตารางแสดงอัตราค่าจ้างขั้นต่ำและการบังคับใช้ (ตั้งแต่ พ.ศ. 2516 - ปัจจุบัน).

กิตติศักดิ์ เจิมสิทธิประเสริฐ, ธนพร ศรียากุล และ ชยการ ภมรมาศ. 2554. “ข้อเสนอเชิงประจักษ์ว่าด้วย อำนาจ ความรู้ และความจริง ของความสัมพันธ์ระหว่างอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม และการส่งออก.” วารสารบริหารธุรกิจเทคโนโลยีมหานคร 8 (2): 1-12.

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. 2549. วาทกรรมการพัฒนา: อำนาจ ความรู้ ความจริง เอกลักษณะ และความเป็นอื่น. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: วิชาษา.

ไทยโพสต์. 2554. ช็อก! ขึ้นค่าแรง รง. ตั้งใหม่วูบ. ค้นเมื่อ 11 กันยายน 2554. จาก <http://www.fti.or.th/2008/ftidivision/thai/newsdetail.aspx?sid=32&id=188>

ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2554. เครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชน.

ชนิด โสรรัตน์. 2554. นโยบายค่าจ้างวันละ 300 บาท กับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย. ค้นเมื่อ 11 กันยายน 2554. จาก <http://www.fti.or.th/2008/ftidivision/thai/newsdetail.aspx?sid=32&id=188>

กิตติศักดิ์ เจิมสิทธิประเสริฐ, ธนพร ศรียากุล และ ชยการ ภมรมาศ

- นครินทร์ เมฆไตรรัตน์. 2532. “วาทกรรมทางการเมืองว่าด้วยประชาธิปไตยของไทย.” **สมุดสังคมศาสตร์** 12 (1): 15-36.
- ประชาชาติธุรกิจ. 2554. **ชะลอลงทุนผุดโรงงานครึ่งปีหลัง พิชค่าแรง 300 บาท ดันต้นทุนบานหลายอุตสาหกรรมเสี่ยงถึงขั้นปิดกิจการปี55** ค้นเมื่อ 11 กันยายน 2554. จาก http://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1310709294&grpId=&catid=00&subcatid=0000
- โพสต์ทูเดย์. 2554. **กก.ค้านขึ้นค่าแรง300 – ชี้ทำลงทุนบูบแบนล้าน.** ค้นเมื่อ 11 กันยายน 2554. จาก <http://bit.ly/mQizU8>
- มติชน. 2554. กรุงเทพฯ: 15 สิงหาคม 2553. หน้า 17.
- Alvesson, M. and D. Kärreman. 2000. Varieties of Discourse: On the Study of Organizations through Discourse Analysis. **Human Relations** 53: 1125-1149.
- Box, G. and G. Jenkins. 1976. **Time Series Analysis: Forecasting and Control**. San Francisco: Holden-Day.
- Cheek, J. 2004. At the Margins? Discourse Analysis and Qualitative Research. **Qualitative Health Research** 14 (8): 1140-1150.
- Freshwater, D., J. Cahill, E. Walsh and T. Muncey. 2010. Qualitative Research as Evidence: Criteria for Rigour and Relevance. **Journal of Research in Nursing**, 15(6): 497-508.
- Hodge, B., A. Kuper and S. Reeves. (2008). Qualitative Research: Discourse Analysis. **British Medical Journal**, (337): 570-572.
- Johansen, S. 1988. Statistical Analysis of Cointegration Vectors. **Journal of Economic Dynamics and Control** 12: 231-254.
- Johansen, S. 1991. Cointegration and Hypothesis Testing of Cointegration Vectors in Gaussian Vector Autoregressive Models. **Econometrica** 59 (6): 1551-1580.
- Stillar, G. 1998. **Analyzing Everyday Texts: Discourse, Rhetoric, and Social Perspectives**. California: Sage.
- Van Dijk, T. n.d. **What do we mean by ‘Discourse Analysis’?** Retrieved September 11, 2011 from <http://www.discourses.org/journals/das/whatisdiscourseanalysis/index.html>,
- Van Dijk, T. (Ed.). 2007. **Discourse Studies**. 5 vols. London: Sage, xix-xlii.
- Van Leeuwen, T. 2008. **Discourse and Practice: New Tools for Critical Discourse Analysis**. Oxford: Oxford University Press.
- Weber, M. 1977. **The Theory of Social and Economic Organization**. New York: Free.